

благородни и съ всичко че ся събираше всякогда съ странны, но простотата и правотата му сърдечни не ся измѣниха. Графъатъ желаше да възмъзди Іакова за вѣрнитѣ му услуги, като го нареди на нѣкое добро мѣсто. Опредѣли го убо надзирателъ на у столицата дворецъатъ си. Но селскійатъ спокойнъ живѣтъ ся правеше повече Іакову. Простоправнитѣ тойзи мѣжъ, като ся извѣсти че Графъатъ имаше малко нѣкое притяжаніе близо до Евбургъ което всякога даваше съ наемъ, а по настоящемъ ся намираще въ расположеніето на Господаря му, помоли ся на Графъатъ да го положи подъ негово распорѣждане. Благороднитѣ Графъ отстъпи Іакову притяжаніето си, като му допусти съврѣменно да събира въ всичкитѣ си живѣтъ плодовѣтъ му, като го не лиши между тѣмъ и отъ годишенъ запасъ на жито и дръва за къщритѣ му нужды. Слѣдователно. Іаковъ ся ожени въ Евбургъ и живѣше отъ доходытъ на отстъпенното му притяжаніе, което ся състоеше отъ една малка, но хубава къща, укрѣжена отъ прекрасна и голѣма градина, отъ една странъ украсена съ най хубавитѣ плодоносны дръвета отъ другаже, ся добръ разработенъ землѣж въ която ся садѣха разны съѣсны съмета и плодове.

Іаковъ като живѣ нѣколко години въ сладко съгласіе и благополучіе съ съпругатѣ си жена която имаше голѣмы добрини и преимущества, видѣ ѿ да умира отъ напрасна смъртъ; скърбѣта на добрийатѣ тойзи мѣжъ бѣше безгранична; глубокото